

USTAVNI SUD CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore razmotrila je inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti odredbi čl. 56, 70 i 83 i člana 210 stav 1 tačka 8a Zakona o strancima („Službeni list CG“, br. 12/18, 3/19, 86/22, 77/24 i 3/26), koju je Ustavnom sudu Crne Gore podnijela nevladina fondacija „Fondacija Budućnost crnogorskog turizma - FOBT“, sa sjedištem u Baru, koju zastupa Michael Bader, ovlašćeno lice, na sjednici od _____ 2026. godine i s tim u vezi daje sljedeće

MIŠLJENJE

U inicijativi se predlaže da Ustavni sud Crne Gore pokrene postupak i utvrdi nesaglasnost odredbi čl. 56, 70 i 83 i člana 210 stav 1 tačka 8a Zakona o strancima sa Ustavom Crne Gore, i to u odnosu na:

- odredbu člana 56 kojom se, kao materijalnopравни uslov za privremeni boravak radi korišćenja i raspolaganja pravom na nepokretnosti, propisuje obaveza podnošenja dokaza o vrijednosti nepokretnosti putem poreskog rješenja o porezu na promet nepokretnosti uz prag poreske onovice od najmanje 150.000 eura, prenstveno zbog povrede člana 91 stav 3 Ustava Crne Gore, budući da se suštinski uređuje imovinski položaj stranaca kroz normativnu vezu imovina-status i time zahvata materija koja, po Ustavu, zahtijeva odlučivanje dvotrećinskom većinom glasova svih poslanika, a posredno zbog nesaglasnosti sa ustavnim načelima vladavine prava i pravne sigurnosti usljed vezivanja statusnog ishoda za administrativno utvrđenu poresku osnovicu kao jedini determinativni dokaz vrijednosti, bez jasnih normativnih standarda za predvidivu i ujednačenu primjenu, kao i zbog nesrazmjernosti rigidnog i nediferenciranog vrijednosnog praga;

- odredbu člana 70 kojom se produženje dozvole za privremeni boravak i rad za preduzetnike i izvršne direktore - vlasnike (jedine ili vecinske) uslovljava dokazom o izvršenim poresko-doprinosnim obavezama u minimalnom iznosu od 5.000 eura „na godišnjem nivou“, prvenstveno zbog povrede zabrane povratnog dejstva iz člana 147 Ustava u vidu retroaktivnosti u efektu, jer se novi, kvantifikovani uslov za zadržavanje već stečenog statusa u prvim ciklusima primjene nužno provjerava za period koji je prethodio stupanju na snagu osporenog rješenja, a izostanak prelaznog režima onemogućava razumno prilagodavanje i narušava legitimna očekivanja adresanata, a posredno zbog povrede načela vladavine prava i pravne sigurnosti usljed izostanka prelaznih i završnih odredbi i normativne nepreciznosti formulacije „na godišnjem nivou“ koja otvara prostor neujednačene prakse, te zbog nesrazmjernosti mjere u svijetlu cilja fiskalne discipline, naročito u odnosu na zanatlije i preduzetnike kao mikrosubjekte;

- odredbu člana 210 stav 1 tačka 8a kojom se prekršajno sankcioniše poslodavac - pravno lice „ako ima manje od tri zaposlena na nepuno radno vrijeme, od kojih niti jedan nije crnogorski državljanin (član 70 stav 4), prvenstveno zbog povrede ustavnog načela zakonitosti u kažnjavanju iz člana 33 Ustava, odnosno zbog kažnjavanja bez jasnog i dostupnog normativnog supstrata, budući da upućena materijalna odredba (član 70 stav 4) ne propisuje obavezu čija se povreda sankcioniše, pa prekršajna norma, usljed pogrešnog upućivanja, ne obezbjeđuje predvidivost i zaštitu od proizvoljnosti niti je procesno primjenljiva bez nedopuštenog tumačenja in malam partem, a podredno zbog povrede zahtjeva pravne sigurnosti i vladavine prava, jer takva normativna konstrukcija kompromituje identifikaciju prekršene norme, predmet dokazivanja,

određivanje vremena izvršenja i obrazloživost odluke. Predlaže se, shodno navedenom, da Ustavni sud osporene odredbe ukine u skladu sa svojim ustavnim ovlašćenjima, odnosno, podredno i alternativno, da utvrdi njihovu nesaglasnost sa Ustavom najmanje u dijelu i u mjeri u kojoj proizvode retroaktivne efekte ili kažnjavanje bez materijalnopravne osnove, te da, gdje je to pravno dopušteno, utvrdi obavezu ustavno-konformnog tumačenja kojim se isključuje primjena novih finansijskih pragova na zatečene pravne situacije bez prelaznog režima i kojim se onemogućava analogija i ekstenzivno tumačenje na štetu adresata u prekršajnoj materiji;

- odredbu člana 83 Zakona o strancima, u dijelu u kojem se opšte pravilo o prestanku važenja dozvole zbog odsustva iz Crne Gore (ako ... boravi van Crne Gore duže od 30 dana, uz izuzetak do 90 dana pod uslovom prethodnog obavještanja policije) stavom 3 derogira na način da dozvola ... ne prestaje da važi strancu iz člana 78 stav 1 tač. 3, 4, 5, 7b, 7v, 8 i 9 ... iako je boravio van Crne Gore duže od 30 odnosno 90 dana", čime se izvršnim direktorima i digitalnim nomadima (kao kategorijama obuhvaćenim upućivanjem na član 78) priznaje povlašćeni status u pogledu zadržavanja već stečene dozvole i dopušta odsustvo preko 90 dana bez statusne posljedice, dok se ostali nosioci istog instituta izlažu prestanku važenja dozvole po automatizmu isteka roka, prvenstveno zbog povrede ustavnih garancija jednakosti i zabrane diskriminacije iz čl. 8 i 17 Ustava Crne Gore, budući da se različit tretman uvodi kategorijski, bez individualizovanih i proverljivih kriterijuma i bez objektivnog i razumnog opravdanja koje bi uspostavilo razuman odnos proporcionalnosti između legitimnog cilja i izabranog sredstva, a podredno zbog povrede načela vladavine prava i pravne sigurnosti, jer se na normativno nekoherentan način uspostavlja dvostruki standard statusnog rizika (prestanka dozvole) za uporedive situacije, čime se povećava prostor arbitrarnosti i nesrazmjernosti u raspodjeli tereta statusnih posljedica. Predlaže se, shodno navedenom, da Ustavni sud osporene odredbe ukine u skladu sa svojim ustavnim ovlašćenjima, odnosno, posredno i alternativno, da utvrdi njihovu nesaglasnost sa Ustavom najmanje u dijelu i u mjeri u kojoj proizvode retroaktivne efekte, diskriminatorne posljedice ili kažnjavanje bez materijalnopravne osnove, te da, gdje je to pravno dopušteno, utvrdi obavezu ustavno-konformnog tumačenja kojim se isključuje primjena novih finansijskih pragova na zatečene pravne situacije bez prelaznog režima i kojim se onemogućava analogija i ekstenzivno tumačenje na štetu adresata u prekršajnoj materiji.

Smatramo da nema osnova za prihvatanje date inicijative.

Osporenim članom 56 Zakona o strancima propisano je:

”Privremeni boravak radi korišćenja i raspolaganja pravom na nepokretnosti

Član 56

Dozvola za privremeni boravak radi korišćenja i raspolaganja pravom na nepokretnosti koju stranac posjeduje u Crnoj Gori, može se izdati strancu koji ispunjava uslove iz člana 43 ovog zakona, a kao dokaz o opravdanosti zahtjeva priloži list nepokretnosti ili drugi dokaz u skladu sa zakonom kojim se uređuje katastar nepokretnosti, kojim se potvrđuje vlasništvo na toj nepokretnosti, kao i dokaz o vrijednosti nepokretnosti koji izdaje organ lokalne uprave nadležan za naplatu poreza, u skladu sa zakonom.

Dozvola iz stava 1 ovog člana može se izdati strancu koji je suvlasnik najmanje 1/2 nepokretnosti.

Nepokretnostima, u smislu stava 1 ovog člana, smatraju se porodične kuće, vikend kuće, vile, stanovi, ugostiteljski objekti, stambeno-poslovni objekti i poslovni prostori.

Dokaz o vrijednosti nepokretnosti iz stava 1 ovog člana je rješenje o utvrđivanju poreza na promet nepokretnosti koje izdaje organ lokalne uprave nadležan za naplatu poreza, čiji iznos osnovice za oporezivanje nije manji od 150.000 eura.

Obaveza u pogledu dostavljanja dokaza o vrijednosti nepokretnosti iz stava 4 ovog člana, ne odnosi se na državljane država članica Evropske unije ili članove njihovih porodica bez obzira da li su ti članovi državljani država članica Evropske unije, kao i državljane Republike Island, Kneževine Lihtenštajn, Kraljevine Norveške i Švajcarske Konfederacije. ”

Ova odredba je donijeta u cilju jasnog definisanja uslova za odobravanje privremenog boravka radi korišćenja i raspolaganja pravom na nepokretnosti, odnosno utvrđivanja visine vrijednosti nepokretnosti koju stranac treba da posjeduje da bi mu se odobrila dozvola za privremeni boravak radi korišćenja i raspolaganja pravom na nepokretnosti. Naime, samo u 2022. godini ovim strancima je odobreno blizu 4.000 dozvola za privremeni boravak, u 2023. godine oko 4.100 ovih dozvola, 2024. godine oko 4.529, dok je u 2025. godini odobreno oko 5.260 dozvola za privremeni boravak po navedenom osnovu, a bez ograničenja visine vrijednosti nepokretnosti. Propisivanjem minimalne vrijednosti nepokretnosti u iznosu od 150.000 eura, utvrđenom na osnovu rješenja o porezu na promet nepokretnosti koje izdaje organ lokalne uprave nadležan za naplatu poreza, obezbjeđuje se jasniji i objektivniji kriterijumi za odobravanje dozvole za privremeni boravak po navedenom osnovu, a u cilju sprječavanja eventualnih zloupotreba i jačanja kontrole. Na ovaj način se doprinosi i dosljednijoj primjeni zakona.

Od obaveze prilaganja dokaza o vrijednosti nepokretnosti izuzimaju se državljani država članica Evropske unije ili članovi njihovih porodica bez obzira da li su ti članovi državljani država članica Evropske unije, kao i državljani Republike Island, Kneževine Lihtenštajn, Kraljevine Norveške i Švajcarske Konfederacije.

Napominjemo da je odobrenje boravka na osnovu nepokretnosti bilo omogućeno i u pojedinim državama članicama EU, prije svega u Španiji, Portugalu i Grčkoj, kroz kupovinu nekretnine, ali pod uslovom da se ne koristi hipoteke (u Crnoj Gori može da se koristi hipoteka). Međutim, mnoge zemlje EU su zatvorile ove programe prije svega iz razloga što je došlo do preopterećenosti u već opterećenim gradovima, kao što su Madrid, Barselona, Atina... Španski program zahtijevao je minimalnu investiciju u nekretnine oko 500.000 eura. U Grčkoj prethodni prag ulaganja u nekretnine bio je oko 250.000 eura, da bi krajem septembra 2023. godine, porastao na 800.000 eura u Atini. Portugal je 2023. godine ukinuo dio programa koji je nudio boravak kroz kupovinu nekretnine. Ova politika je promijenila strukturu stanovništva, i u Portugalu se broj stranih državljana više nego udvostručio, tako da sada iznosi milion stranaca, što je desetina ukupnog stanovništva Portugala.

Važno je napomenuti da je članom 217b Zakona o strancima propisano da za strance kojima je izdata dozvola za privremeni boravak radi korišćenja i raspolaganja pravom na nepokretnosti, postupak po zahtjevu za produženje dozvole za privremeni boravak podnijetom nakon dana stupanja na snagu ovog zakona, okončaće se u skladu sa Zakonom o strancima („Službeni list CG”, br. 12/18, 3/19, 86/22 i 77/24), što znači da svi oni stranci koji su u prethodnom periodu imali dozvolu, po ovom osnovu, istu mogu produžiti bez prilaganja dokaza o vrijednosti nepokretnosti (150.000 eura).

Na kraju, treba imati u vidu da ove i slične programe mogu koristiti samo bogati stranci, da isti omogućavaju korupciju, pranje novca, izbjegavanje plaćanja poreza, te da se iskorišćavaju zajedničke evropske privilegije, tako da postoji mogućnost da i Crna Gora ukine ovaj osnov za odobrenje privremenog boravka.

Osporenim članom 70 Zakona o strancima propisano je:
”Zapošljavanje stranca
Član 70

Dozvola za privremeni boravak i rad radi zapošljavanja stranca izdaje se sa rokom važenja do jedne godine.

Dozvola iz stava 1 ovog člana može se produžiti najduže do dvije godine ako stranac ima zaključen ugovor o radu na puno radno vrijeme.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, dozvola za privremeni boravak i rad može se produžiti najduže do dvije godine strancu koji ima zaključene ugovore o radu na nepuno radno vrijeme na poziciji izvršnog direktora kod više poslodavaca, u skladu sa propisima o radu.

Dozvola za privremeni boravak i rad za preduzetnike i izvršne direktore u privrednim društvima u kojima su oni jedini vlasnici ili vlasnici više od 51% kapitala može se produžavati dok ispunjavaju uslove iz člana 43 ovog zakona i dokaz o izvršenim obavezama po osnovu poreza i doprinosa u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou.

Strancu koji je zaposlen u privrednom društvu čije je poslovanje uređeno posebnim zakonom i za čije zasnivanje radnog odnosa je u skladu sa posebnim zakonom uslov dobijanje odobrenja nadležnog regulatora, dozvola iz stava 1 ovog člana može se produžiti za vrijeme važenja tog odobrenja.

Poslodavac je dužan da, u roku od 24 časa od dana izdavanja dozvole za privremeni boravak i rad radi zapošljavanja, sa strancem zaključi ugovor o radu i prijavi ga na obavezno socijalno osiguranje, u skladu sa propisima o radu.

Ako stranac ne stupi na rad u roku iz stava 6 ovog člana, poslodavac je dužan da, najkasnije u roku od tri dana, o tome obavijesti Ministarstvo radi poništavanja dozvole za privremeni boravak i rad radi zapošljavanja.

Obaveza u pogledu dostavljanja dokaza o o izvršenim obavezama po osnovu poreza i doprinosa u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou iz stava 4 ovog člana, ne odnosi se na državljane država članica Evropske unije ili članove njihovih porodica bez obzira da li su ti članovi državljani država članica Evropske unije, kao i državljane Republike Island, Kneževine Lihtenštajn, Kraljevine Norveške i Švajcarske Konfederacije. ”

Predloženim članom uvodi se uslov za produženje dozvole za privremeni boravak i rad za preduzetnike i izvršne direktore u privrednim društvima u kojima su oni jedini vlasnici ili vlasnici više od 51% kapitala, uz obavezu dostavljanja dokaza o izmirenim poreskim obavezama navedenog pravnog lica u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou. Napominjemo, ovdje se radi o produženju a ne o odobrenju nove dozvole, jer ova kategorija stranaca ukoliko ne ispunjava ovaj uslov za produženje dozvole može da podnese zahtjev za novu dozvolu, tako da ovje ne postoji ograničenje u smislu njegovog daljeg boravka u Crnu Goru.

Imajuću u vidu zloupotrebe koje su identifikovane u prethodnom periodu (za preko 1.000 stranaca je donijeto rješenje o napuštanju Crne Gore jer u periodu 01.01.2025-01.11.2025. godine nijesu imali niti jedan (1) euro fiskalizovanog ulaza niti izlaza, niti su predavali izvjestaje Poreskoj upravi, pa u cilju obezbjeđivanja pravne sigurnosti i finansijske odgovornosti poslodavca, smatramo da je dokaz o izmirenim poreskim obavezama, relevantan i objektivan indikator, da privredno društvo posluje i doprinosi ekonomiji Crne Gore, i da izmiruje svoje poreske obaveze. Ovim se smanjuje i mogućnost eventualnih zloupotreba u izdavanju dozvola za privremeni boravak i rad.

S obzirom da je stavom 1 člana 70 propisano da se dozvola za privremeni boravak i rad radi zapošljavanja stranca izdaje se sa rokom važenja do jedne godine, to je primjena ovo odredbe

odložena do januara 2027. godine, tako da postoji prelazni period, odredba ne narušava načelo vladavine prava i pravnu sigurnost, odnosno primjena ove odredbe nije retroaktivna, tako da ne možemo govoriti o povredi člana 147 Ustava Crne Gore.

Takođe, svi stranci-preduzetnici i izvršni direktori u privrednim društvima u kojima su oni jedini vlasnici ili vlasnici više od 51% kapitala će prilikom preuzimanja dozvola za privremeni boravak i rad tokom 2026. godine biti upoznati sa činjenicom da mogu produžiti boravak ako prilože dokaz o izvršenim obavezama po osnovu poreza i doprinosa u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou.

Napominjemo da se od obaveze prilaganja dokaza o izvršenim obavezama po osnovu poreza i doprinosa u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou izuzimaju državljani država članica Evropske unije ili članovi njihovih porodica bez obzira da li su ti članovi državljani država članica Evropske unije, kao i državljani Republike Island, Kneževine Lihtenštajn, Kraljevine Norveške i Švajcarske Konfederacije.

Osporenim članom 83 Zakona o strancima propisano je:

“Prestanak dozvole za privremeni boravak i rad

Član 83

Dozvola za privremeni boravak i rad prestaje da važi:

- 1) istekom roka važenja;
- 2) prestankom važenja ugovora o radu, ugovora o pružanju ugovorenih usluga, rješenja o privremenom raspoređivanju, odnosno sporazuma o ustupanju zaposlenog zaključenog između Agencije i korisnika;
- 3) ako stranac obavlja poslove za koje mu nije izdata dozvola za privremeni boravak i rad;
- 4) ako se naknadno utvrdi da postoje razlozi iz člana 8 ovog zakona;
- 5) ako je strancu izrečena mjera bezbjednosti protjerivanje stranca iz zemlje, zaštitna mjera protjerivanja stranca sa teritorije Crne Gore ili je donijeto rješenje iz člana 110 ovog zakona;
- 6) ako za vrijeme trajanja privremenog boravka stranac boravi van Crne Gore duže od 30 dana;
- 7) ako poslodavac od kojeg je dobio ponudu bude kažnjen zbog nezakonitog zapošljavanja ili neprijavlivanja rada stranca;
- 8) ako je u toku postupak stečaja privrednog društva od kojeg je dobio ponudu ili je to društvo bilo u stečaju;
- 9) ako poslodavac od kojeg je dobio ponudu ne obavlja privrednu djelatnost;
- 10) ako poslodavac od kojeg je dobio ponudu bude kažnjen jer nije ispunio obaveze po osnovu poreza i doprinosa za radnike;
- 11) ako je glavni razlog osnivanja privrednog društva ili dijela stranog privrednog društva u Crnoj Gori olakšani ulazak stranca iz člana 74 stav 1 ovog zakona; ili
- 12) kad stranac ostvari pravo na stalni boravak.

Izuzetno od stava 1 tačka 6 ovog člana, strancu koji je iz opravdanih razloga boravio van Crne Gore do 90 dana, neće prestati da važi dozvola za privremeni boravak i rad ako o odlasku i razlozima odlaska iz Crne Gore prethodno obavijesti policiju.

Dozvola za privremeni boravak i rad ne prestaje da važi strancu iz člana 78 stav 1 tač. 3, 4, 5, 7b, 7v, 8 i 9 ovog zakona iako je boravio van Crne Gore duže od 30 odnosno 90 dana.

O postojanju razloga za prestanak važenja dozvole za privremeni boravak i rad iz stava 1 tač. 2 do 6 ovog člana, policija, inspekcija rada, poslodavac i drugi organi koji u okviru svoje nadležnosti mogu utvrditi postojanje tih razloga, dužni su da obavijeste ministarstvo.

O prestanku važenja dozvole za privremeni boravak i rad iz stava 1 tač. 2 do 11 ovog člana, Ministarstvo donosi rješenje.

U rješenju iz stava 5 ovog člana, određuje se rok u kojem stranac mora napustiti Crnu Goru, koji ne može biti duži od 30 dana, a u slučajevima iz stava 1 tač. 3, 4 i 5 ovog člana, može se izreći i zabrana ulaska i boravka u Crnoj Gori u periodu od jedne do pet godina.

Vrijeme zabrane ulaska iz stava 6 ovog člana, računa se od dana napuštanja Crne Gore.

Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.”

Članom 76 zakona propisano je da godišnji broj dozvola za privremeni boravak i rad stranaca utvrđuje Vlada, u skladu sa migracionom politikom, stanjem i kretanjem na tržištu rada u Crnoj Gori, najkasnije do 30. novembra tekuće godine, za narednu godinu. Godišnjom kvotom utvrđuju se djelatnosti u kojima se stranci mogu zapošljavati (stav 2). U okviru godišnje kvote, odvojeno se utvrđuje godišnja kvota za zapošljavanje i za sezonsko zapošljavanje stranaca (stav 3). Znači, ovo je kategorija stranaca koji se zapošljavaju u Crnoj Gori, kao sezonski radnici, najduže osam mjeseci ili godinu dana, najčešće u turizmu, građevini poljoprivredi i sl. Na njih se odnosi odredba koja se tiče njihovog odsustva iz Crne Gore, odnosno mogućnosti da borave van Crne Gore najduže do 90 dana.

S druge strane cilj i duh zakona je da se strancima koji se zapošljavaju mimo godišnje kvote, kao što su profesionalni sportisti ili sportski radnici, izvršni direktori privrednog društva, stranci koji se zapošljavaju sa visokim obrazovanjem na rukovodećim poslovima, koji se zapošljavaju u IT sektoru i dr. omogući boravak van Crne Gore duže od 90 dana.

Suština je da je članom 86 stav 3 Zakona o strancima propisano da se smatra da je stranac neprekidno boravio u Crnoj Gori i kad je u periodu od pet godina odsustvovao iz Crne Gore više puta do deset mjeseci ukupno ili jednom do šest mjeseci, što je jedan vid ograničenja za sve strance, bez obzira po kom osnovu im je odobren privremeni boravak i što je u skladu Direktivom Savjeta 2003/109/EZ od 25. decembra 2003. o statusu državljana trećih zemalja koji imaju stalni boravak – 32003L0109. Na ovu odredbu nijesu imali primjedbe eksperti Evropske Komisije, koji su vršili ekspertizu zakona.

Osporenim članom 210 stav 1 tačka 8a Zakona o strancima propisano je:

“Član 210

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 eura do 10.000 eura kazniće se za prekršaj poslodavac - pravno lice, ako:

8a) ima manje od tri zaposlena, koji imaju zaključene ugovore o radu na nepuno radno vrijeme, od kojih niti jedan zaposleni nije crnogorski državljanin (član 70 stav 4); ”

Imajuću u vidu da je članom 70 stav 4 Zakona o strancima propisano da se dozvola za privremeni boravak i rad za preduzetnike i izvršne direktore u privrednim društvima u kojima su oni jedini vlasnici ili vlasnici više od 51% kapitala može produžavati dok ispunjavaju uslove iz člana 43 ovog zakona i dokaz o izvršenim obavezama po osnovu poreza i doprinosa u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou, jasno je da materijalna odredba ne sadrži obavezu čija se povreda sankcioniše. Ovo pitanje se nije moglo riješiti kroz ispravku zakona u Službenom listu, jer se ne radi o tehničkoj grešci, pogrešnim brojevima ili omaškama u tekstu. Suština je da ova kategorija stranaca može da produži dozvolu za privremeni boravak i rad dok ispunjavaju uslove iz člana 43 ovog zakona i ako priloži dokaz o izvršenim obavezama po osnovu poreza i doprinosa u minimalnom iznosu od 5.000 eura na godišnjem nivou. Ova odredba ne predstavlja imperativno

pravilo koje obezbjeđuje primjenu prava kroz prinudu, odnosno kaznu koju izriču nadležni organi. Svakako prilikom prve izmjene zakona tačka 8a u stavu 1 člana 210 biće brisana.

Na osnovu svega izloženog, smatramo da osporavane odredbe nijesu nesaglasne sa Ustavom.

Predsjednik,
Milojko Spajić